

باز نشر پیام رهبر انقلاب به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره)

منشور رهبری انقلاب

گروه سیاسی
یزدان پناه

پس از رحلت امام خمینی(ره) انقلاب باید چه مسیری را طی می کرد؟ آیت... خامنه ای که از سوی مجلس خبرگان رهبری به رهبری انقلاب اسلامی انتخاب شده بود چه شاخص ها و راهبردهایی برای راهبری کشتی تازه از توفان جنگ تحمیلی خلاص شده انقلاب داشت؟ شرایط آن روزهای انقلاب و کشور چگونه بود و دورنمای نظام اسلامی بر مبنای کدام ملاک ها پایه گذاری شد؟ چقدر افکار و اندیشه ها و نیز سیره عملی و عقیدتی امام خمینی(ره) به عنوان بنیانگذار جمهوری اسلامی در این ملاک ها و شاخص ها نقش داشت؟ این پرسش ها را آن هایی که سن و سال شان به روزهای حزن انگیز خرداد ۱۳۶۸ قد می دهد، به خوبی بیاد دارند. آن هایی که مریدشان را در عشقوان دوره نوجوانی انقلاب

اسلامی، پس از یک جنگ تمام عیار ۸ ساله از دست داده بودند به خوبی به یاد می آورند چه لحظات غیرقابل تحملی را گذراندند که آن روز به قول رهبر انقلاب «روز عزای بزرگ عالم اسلام شد». عبور سرافرازانه کشتی انقلاب از گرداب خطیر حادثه ارتحال امام که خیلی ها می پنداشتند کشتی انقلاب را در خود فرو خواهد برد باعث شد تا همین حادثه حزن انگیز به حیات انقلاب اسلامی، اوج بخشد و این نبود جز تاسی ملت به آموزه هایی که امام راحل در طول ۱۵ سال مبارزه نهضت و ۱۰ سال رهبری انقلاب در سهمگین ترین توفان های پس از بهمن ۵۷ به مردم آموخته بود. جایی که به گفته رهبری انقلاب «صحنه پرداز اصلی و عامل حقیقی، همانا اسلام و عقیده و ایمان و تربیت اسلامی» بود و «مغزهای علیل تحلیلگران مادی، عاجز از فهم و

تحلیل حوادث» بودند. یک سال پس از رحلت امام خمینی و رهبری آیت... خامنه ای، ایشان در یک پیام بسیار مهم به تبیین شاخص های انقلاب اسلامی و نیز الگوی عملی سیره امام خمینی در حوزه های مختلف پرداختند. این پیام که از آن می شود به عنوان مانیفست یا منشور رهبری آیت... خامنه ای نام برد حاوی راهبردهای اصلی انقلاب و نظام اسلامی برای دوران پس از حیات دنیوی امام خمینی (ره) است و رجوع به آن به مثابه رجوع به الگویی است که مسیر انقلاب در این سال ها پیموده است. الگویی که در آن تقریباً در همه زمینه ها به سوالات پاسخ داده است؛ از عدالت اجتماعی تا دیپلماسی تراز انقلاب اسلامی. الگویی که با این جملات به پایان می رسد: «...دوران ۱۰ ساله حیات مبارک امام خمینی، الگو و نمونه حیات جامعه انقلابی دام افکندن آن عاجز ماند!

ماست و خطوط اصلی انقلاب، همان است که امام ترسیم فرمود... برای آمریکا و دیگر سرمداران استکبار، چیزی مهمتر از این نیست که ملت ایران از راه ۱۰ ساله خود برگردد، یا در آن تردید کند...». حالا، ۲۵ سال پس از صدور این پیام و ۲۶ سال پس از آغاز زعامت انقلاب اسلامی توسط حضرت آیت... خامنه ای مرور خط به خط این پیام، نتایجی شگرف از تطبیق مسیر کنونی انقلاب اسلامی با راهبردهای طراحی شده در ۲۵ سال قبل که مبتنی بر حیات مبارک امام خمینی(ره) بوده است پیش روی ما می گذارد. این متن را که در دهم خرداد ۱۳۶۹ با قلمی ادبی، شیوا و بسیار دلنشین و زیبا توسط رهبر انقلاب اسلامی نگارش یافته است را به نقل از پایگاه حفظ و نشر آثار ایشان (Khamenei.ir) می خوانید.

حضرت آیت... خامنه ای ولی امر مسلمین جهان و رهبر انقلاب اسلامی در اولین سالگرد رحلت حضرت امام خمینی قدس سره الشریف پیام بسیار مهمی صادر فرمودند. متن پیام به این شرح است:

بسم...الرحمن الرحیم
رجال لاتلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکرا... و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة یخافون یوما تتقلب فیه القلوب والابصار. لیجزیهم... احسن ما عملوا و یزیدهم من فضله و... یرزق من یشاء بغیر حساب(۱)

در تاریخ پُرماجرای انقلاب، هیچ روزی مانند دوازدهم بهمن نبود
در تاریخ پُرماجرای انقلاب، هیچ روزی مانند دوازدهم بهمن نبود که در آن، مردی از دودمان پیامبران و بر شیوه آنان، با دستی پُرمعجزه و دلی به عمق و وسعت دریا، در میان مردمی شایسته و چشم به راه، چون آیه رحمت فرود آمد و آنان را بر بال فرشتگان قدرت حق شناید و تا عرش عزت و عظمت بر کشید.

و هیچ روزی چون چهاردهم خرداد نبود...
و هیچ روزی چون چهاردهم خرداد نبود که در آن، طوفان مصیبت و عزا، بر این مردم تازیانه غم و اندوه فرود آورد. ایران یک دل شد و آن دل در حسرتی گدازنده سوخت، و یک چشم شد و آن چشم در مصیبتی عظیم گریست. در آن روز، خورشیدی غروب کرد که با طلوع آن، هزار چشمه نور در زندگی ملت ایران جوشیده بود؛ روحی عروج کرد که با نفس روح الهی اش، پیکر ملت را جان بخشیده بود؛ حنجره ای خاموش شد که نفس گمش، سردی و افسردگی از جهان اسلام روده بود؛ لبانی بسته شد که آیات الهی عزت و کرامت را بر مسلمین فروخوانده و افسونِ یأس و ذلت را در روح آنان باطل ساخته بود.

■ آن روز، روز عزای بزرگ عالم اسلام شد

خیابان را پُر کرد. هیچ کس نتوانست این جرعه درد را خاموش فرو برد؛ از دالوران میدان های نبرد، تا مادران و پدرانی که غم شهادت جوانان شان نتوانسته بود گره عجز و اندوه بر جبین شان بیفکند، تا بزرگمردان عرصه علم و عرفان و سیاست و تا یکایک احاد این ملت عظیم القدر، همه و همه در این مصیبت عظمی زار زار گریستند، یا صدا به فغان بلند کردند، یا بی صبرانه بر سروسینه زدند. مصیبت فقدان امام، همان به بزرگی امام بود و جز خدا و اولیایش کیست که حد و مرز این عظمت را بشناسد؟ آن جا که دل های بزرگ بی تاب می شوند، آن جا که انسان های بزرگ دست و پا گم می کنند، آن جا که صحنه، از بی قراری میلیون ها و میلیون ها انسان پُر است، کدام زبان و قلم انسانی است که بتواند نمایشگر و صحنه پرداز گردد؟ من که خود قطره بی تابی در اقیانوس متلاطم آن روز – و آن روزها – بوده ام، چگونه خواهم توانست آن را شرح کنم!

■ و اما روی دیگر صحنه، یعنی فضای ملکوت جهان...

و اما روی دیگر صحنه، یعنی فضای ملکوت جهان در آن روز، تنها برای اصحاب بصیرت و معرفت مشهود بوده است. شاید چشم های نافذی که حجاب ملک را می گشایند و مرغ نگاه را تا ملکوت پرواز می دهند، شگفتی های بیشتر و صحنه های تماشایی تری را آن روز در آن عاشورای خمینی دیده باشند: عروج نفس مطمئنه ای را به قرارگاه لطف و رحمت خدا، صعود کلمه طیبه ای و نفس راضیه و مرضیه ای را به سوی حق، رجوع جویباری را به دریا و وصال عاشقی را به معشوق، استقبال خیل عظیم شهدا را از آن روح مطهر و خیرمقدم ارواح طیبه اولیا را به آن همهان تازه وارد، فوز و فلاح جان مر کابی را که بر بال ملایک رحمت نشسته و شمیم حسنات بی شمارش، مشام فرشتگان و خزنه بهشت نعیم حق را معطر ساخته، عمل صالحی را که ردایی از نور گشته و بر پیکر ملکوتی آن روح مجرد پوشانیده شده و باران غفران و فضل خداوندی گشته و بر سرپای آن عبد صالح فرو ریخته و دارالسلام ابدی شده و آن مشتاق رضوان حق را در خود جای داده است.

افسوس که برای ما خاکبان، از آن آیینه بندگان جشن ملکوتی، بارقه تسلیایی نمی درخشید و جز اشک دیدگان، نمی بر آتش هجران آن قبله دل ها افشاندن نمی شد. شور عزا در غم پدر مهربان، معلم دلسوز و مرشد حکیم و دیده بان همیشه بیدار و طیب درد درمان شناس و سروش رحمت خدا بر امت و یادگار انبیا و اولیا در زمین، اهل زمین را می گداخت و غمی بی تسلا بر آنان فرو می ریخت.

■ زمان، یگانه خود را از دست داد و زمین، گوهری یكدانه را در خود گرفت

زمان، یگانه خود را از دست داد و زمین، گوهری یكدانه را در خود گرفت. پرچمدار بزرگ اسلام، پس از عمری مبارک که در راه اعتلای اسلام سپری شده بود، دنیا را وداع کرد و قطب عالم امکان و ولی...الاعظم(ارواحافداه) در مصیبت خلیفه خود سوگوار شد. اکنون، یک سال از آن روزهای مالا مال درد و رنج می گذرد. سالی که در آن، یاد و حضور امام، لحظه ای ملت ما را ترک نگفته و زنده و برجسته و درخشان در ذهن و زندگی آنان و دیگر مسلمانان و مستضعفان در سراسر جهان بر جامانده است. آنچه پس از حیات پُر برکت امام و در این یک سال، برای ما و همه دلسوزان امت اسلام بیشترین اهمیت را داشته، میراث عظیم و تاریخی و بی نظیر او – جمهوری اسلامی و سلامت و توان و شتاب و جهت گیری صحیح آن در راه و خط امام – بوده است. این، همان چیزی است که در دوران زندگی آن بزرگوار نیز مسئله اول برای ملت ایران و دوستان آن در سراسر جهان، بلکه برای هر مسلمانی به حساب می آمده که به مجد و عظمت اسلام دل بسته بوده است و حق نیز همین است.

جمهوری اسلامی در مدت ۱۰ سال و اندی رهبری امام راحل عظیم، بارها قلدران زمان را عملاً شکست ناپذیری آنان را باطل ساخت. جمهوری اسلامی که با پیدایش خود، راه نوینی در مقابله با زورگویان تراز اول عالم باز کرد و به ملت های مستضعف – مخصوصاً مسلمانان – امیدی تازه بخشیده و در مدت ۱۰ سال و اندی رهبری امام راحل عظیم، بارها قلدران زمان را عملاً تحقیر کرده و دروغ شکست ناپذیری آنان را باطل ساخته است، باید هم بیشترین اهتمام امت اسلام و ملت ستم کشیده ما را به خود جلب کند.

آن فقیه عظیم القدر و اسلام شناس بی بدیل، حفظ جمهوری اسلامی را برتر و با اهمیت تر از هر واجبی می دانست. همچنان که آن پیشوای صالحان نیز همیشه بیشترین همت خود را به همین دو مسئله می گماشت: پاسداری از جمهوری اسلامی و مراقبت از جهت گیری راست و درست آن. و آن فقیه عظیم القدر و اسلام شناس بی بدیل، حفظ جمهوری اسلامی را برتر و با اهمیت تر از هر واجبی میدانست. بارحلت امام خمینی(ره)، طیف وسیع دشمنان اسلام این امید را پنهان نکردند که جمهوری اسلامی یا به کلی از پای در آید و یا به ناچار به زیر دامن امن و آن پناه گیرد!

بارحلت امام خمینی(ره)، طیف وسیع دشمنان اسلام که در

صفوف مقدّم معارضه با جمهوری اسلامی بودند، این امید را پنهان نکردند که جمهوری اسلامی در غیاب پدیدآورنده و پروراننده خود، نیروی دفاع و رشد را از دست بدهد و چون کودک بی صاحبی، احساس ضعف و درماندگی کند، یا به کلی از پای درآید و یا به ناچار به زیر دامن امن و آن پناه گیرد! در محاسبات تنگ نظرانه دشمنان که همه بی استثنا اسیر محاسبات صدرصد مادی و از فهم روابط معنوی و برکات ایمان و تقوا بی نصیبند، نمی گنجید که معجزه الهی در طلیعه قرن پانزدهم هجری – یعنی حکومت صلاح و دین و حیات دوباره ارزش های اسلامی – آن قله مرتفعی باشد که دست آلوده بندگان هوا و هوس به آن نرسد و دیپلماسی زر و زور از به دام افکندن آن عاجز ماند!

■ نظام اسلامی، رشد و کارایی خود را در مصیبت و ابتلا عظیم الهی نشان داد

اما اراده الهی این بود، و همان شد که اراده الهی بود. نظام اسلامی، رشد و کارایی خود را در این مصیبت و ابتلا عظیم الهی نشان داد و ملت عالیقدر و مسئولان دلسوز و اهل حل و عقد، به پاداش صبر بر این مصیبت عظمی، استحقاق درود و رحمت حق را یافتند و به کمک خداوند و توجّهات حضرت ولی...اعظم(ارواحافداه) توانستند با گشودن گره هایی که به طور طبیعی در صورت ارتحال امام پدید می آمد، از امتحانی بزرگ سر بلند بیرون آیند. نظام اسلامی که قلب تپنده خود را از دست داده بود، به برکت ایمان و توکلش و به برکت درس های جاودانی که مردمش از آن استاد و مرشد خود آموخته بودند، نه فقط از حرکت و حیات و نشاط بازماند، بلکه با نشان دادن کارآمدگی و حکمت و سرعت عمل، اعتبار خود را مضاعف ساخت.

■ تحولاتی که اعتباری افزونتر از پیش به ایران و ایرانی و انقلاب و نظام اسلامی بخشید

ایران وفاداری ملت در آن عزاداری بی نظیر که در مقیاس جهان و تاریخ فوق العاده بود، حل مسئله رهبری، اعلام حضور عاشقانه همه جایی و همگانی مردم در دفاع از راه امام و از میراث معنوی امام در برابر رهنزان کمین گرفته و رستاخیز شگفت انگیز و به یادماندنی ۴۰ روزه ایران و آن گاه تصویب ملی اصلاحات قانون اساسی و شرکت در انتخاب رئیس جمهور گزیده و تشکیل دولت و جریان یافتن همه امور کشور در عین تازگی و جاودانگی داغ رحلت امام و یاد ماندگار او، همه و همه اعتباری افزونتر از

منشور
رهبری
انقلاب

ویژه
بیست
وششمین
سالگرد
ارتحال
امام خمینی (ره)

سششنبه ۱۲
خرداد ماه ۱۳۹۴
۱۴ شعبان ۱۴۳۶